VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI SKARBU PAŃSTWA**
(NR 84)
z dnia 26 września 2013 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Skarbu Państwa (nr 84)

26 września 2013 r.

Komisja Skarbu Państwa, obradująca pod przewodnictwem poseł **Renaty Zaremby (PO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie Sprawozdania z działalności Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. (druk nr 1243);

– rozpatrzenie Sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia 2011 r. (druk nr 1018);

– rozpatrzenie Raportu o ekonomicznych, finansowych i społecznych skutkach prywatyzacji w roku 2012 (druk nr 1667).

W posiedzeniu udział wzięli: **Zdzisław Gawlik** sekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa wraz ze współpracownikami oraz **Bronisław Sitek** prezes Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Wiesław Kozioł** i **Iwona Kubaszewska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Renata Zaremba (PO):

Dzień dobry. Witam państwa serdecznie. Stwierdzam kworum na posiedzeniu Komisji Skarbu Państwa. Szanowni państwo, otwieram posiedzenie Komisji. Serdecznie witam panie posłanki, panów posłów oraz zaproszonych gości, na czele z panem ministrem Skarbu Państwa.

Dzisiaj w porządku obrad mamy trzy punkty. Pierwszy – rozpatrzenie Sprawozdania z działalności Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa za rok 2012 r., druk nr 1243. Drugi punkt – rozpatrzenie Sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia 2011 r., druk nr 1018. Trzeci punkt – rozpatrzenie Raportu o ekonomicznych, finansowych i społecznych skutkach prywatyzacji w roku 2012, druk nr 1667. Jeszcze momencik. Czy można sprawdzić, czy są wszyscy goście? Jeżeli nie, to bym… Pan prezes jeszcze…

Czy są uwagi do porządku obrad? Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję bardzo. Proponuję w takim razie rozpoczęcie od punktu pierwszego. Poprosiłabym więc o przedstawienie informacji przez prezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Czy pan minister chciałby zabrać głos?…

Prezes Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa Bronisław Sitek:

Pani przewodnicząca, panie ministrze, szanowni państwo, nie wiem, czy pan minister chciałby zabrać głos pierwszy…

Sekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik:

Bardzo proszę, panie prezesie. Ja podsumuję. Będę w luksusowej sytuacji, ponieważ będę mógł odnieść się do tego, co powie pan profesor. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Renata Zaremba (PO):

Bardzo proszę.

Prezes PGSP Bronisław Sitek:

Ile mam czasu? Mam dwie wersje – krótszą, na około 10 minut i dłuższą, na około 2 godziny.

Przewodnicząca poseł Renata Zaremba (PO):

Panie prezesie, ewentualnie panie posłanki i panowie posłowie będą dopytywać.

Prezes PGSP Bronisław Sitek:

Dobrze. W takim razie wybiorę wersję krótszą. Przepraszam też za mój głos – niestety, ostatnio dopadło mnie przeziębienie.

Szanowni państwo, jest to Sprawozdanie z działalności Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa za rok 2012 r. Przypomnę tylko, że urząd ten objąłem w roku bieżącym, w lipcu, a zatem jest to Sprawozdanie za okres, kiedy jeszcze nie byłem prezesem. Kierownictwo w tym okresie liczyło 3 osoby, z prezesem Dziurdą na czele. Pracowników departamentów było 110,9 – ponieważ nie wszyscy byli na pełnych etatach – w tym starsi radcowie i radcowie w liczbie 86,8 oraz pracownicy biur w liczbie 47,2 – też nie wszyscy pracowali na pełen etat. Jeśli chodzi o wynagrodzenie, to w grupie prezesów wynosiło ono 12.444 zł, w grupie radców – 9006 zł, starszych radców – 11.483 zł, w grupie administracja – 3540.

Zgodnie z ustawą budżetową na rok 2012, plan wydatków Prokuratorii Generalnej wynosił 31.580.000 zł. Główne kategorie wydatków w roku minionym to: wynagrodzenia – była to kwota ponad 13,5 mln; pochodne od wynagrodzeń – prawie 2,5 mln; czynsz najmu siedziby Prokuratorii – 2.438.000; podróże służbowe – 612 tys.; wydatki na zewnętrzne usługi prawnicze – 4.557.000; wydatki majątkowe – 224.412 zł i pozostałe wydatki bieżące – 2.587.000.

Gdy chodzi o koszty wyjazdów, w roku ubiegłym było około 1800 podróży służbowych. Koszt tych wyjazdów – jak mówiłem – to było 612.619 zł, w tym wyjazdy służbowe zagraniczne – 22.242 zł. Tu pozwolę sobie porównać koszt tych wyjazdów do ewentualnego kosztu powołania jakiegokolwiek jednego z oddziałów Prokuratorii, na co pozwala ustawa. Koszt powołania takiego oddziału wynosi około 20 mln zł, czyli są to koszty nieporównywalnie mniejsze.

Liczba spraw prowadzonych w roku 2012, zarejestrowanych – w tym okresie realizowano 4709 nowych spraw, w tym przed Sądem Najwyższym 358, a przed sądami powszechnymi i polubownymi – 4351. Wzrost liczby spraw w roku 2012, w porównaniu z rokiem 2011, wyniósł 5,16%.

Łączna wysokość roszczeń w sprawach zarejestrowanych w roku 2012. Przed Sądem Najwyższym tych spraw było wszczętych 358 na kwotę 166.972.754 zł. Nie było spraw, które byłyby wyceniane w dolarach czy euro. Przed sądami powszechnymi i polubownymi spraw było 4351. Wysokość tych roszczeń w złotówkach to kwota 8.610.612.000, w dolarach są to roszczenia w wysokości 334 tys., a w euro – ponad 80 mln.

Podmioty zastępowane. Prokuratoria występowała w sprawach, które wpłynęły ze służby więziennej. Są to tak zwane sprawy penitencjarne. W sumie było 1896 spraw. Sądy – 1155, prezydenci miast – 443 oraz poszczególne ministerstwa: Minister Skarbu Państwa – 107, Minister Sprawiedliwości – 87, Minister Obrony Narodowej – 46, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej – 27, Minister Gospodarki – 26, Minister Finansów – 23, Minister Sportu i Turystyki – 5. Pozostałe ministerstwa tych spraw miały mniej. Wojewodowie – 228, organy skarbowe – 204, Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad – 187, prokuratura – 182, starostowie – 172, jednostki policji – 131 oraz jednostki Lasów Państwowych – 117.

Skuteczność Prokuratorii Generalnej w zakresie zastępstwa procesowego. Sprawy sąd-owe – zakończono 4160 spraw. Sprawy wygrane – 2768, w tym wygrane częściowo – 216. Sprawy przegrane – 205, w tym przegrane częściowo – 400. Zakończone w inny sposób, czyli, na przykład, umorzeniem postępowania, zwrotem pozwu, brakiem właściwości Prokuratorii Generalnej – 1187.

Sprawy przeciwko Skarbowi Państwa zakończone w roku 2012. Liczba wygranych spraw skierowanych przeciwko Skarbowi Państwa to 2603. Suma roszczeń oddalonych od Skarbu Państwa, to, proszę państwa, 3.439.798.000. Dodatkowo, w dolarach było 823

tys. oraz w euro 663.497.076. Liczba przegranych spraw – 150. Suma roszczeń zasądzonych od Skarbu Państwa to 400.623.000, a w euro 19.730.000.

Skuteczność w zakresie kwot roszczeń przeciwko Skarbowi Państwa w złotówkach to 89,57%, w dolarach – 100%, w euro – 97%. Skuteczność w zakresie liczby spraw skierowanych przeciwko Skarbowi Państwa to 94,55%. Gdy chodzi o działalność opiniodawczą i legislacyjną w roku ubiegłym, to do Prokuratorii Generalnej wpłynęły 44 wnioski o wydanie opinii prawnych, natomiast wpłynęło 727 wniosków o opinie legislacyjne do projektów dokumentów rządowych.

To jest ta wersja skrócona. Nie wiem, czy pan minister chciałby coś dodać.

Przewodnicząca poseł Renata Zaremba (PO):

Dziękuję bardzo. Jeżeli pan minister chciałby coś dodać, to bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MSP Zdzisław Gawlik:

Pani przewodnicząca, panie przewodniczący, szanowni państwo, kilka zdań o rzeczy.

Prokuratoria Generalna jako profesjonalny doradca, reprezentant Skarbu Państwa, funkcjonuje na podstawie ustawy z 8 lipca 2005 r. W okresie sprawozdawczym, o którym mówimy, zaszły zmiany w obrębie kierownictwa Prokuratorii Generalnej po rezygnacji pana prezesa Marcina Dziurdy. Prezes Rady Ministrów 8 listopada 2012 r. przyjął rezygnację pana Marcina Dziurdy i w konsekwencji prowadzonych postępowań wyłoniono nowego prezesa, który tu dzisiaj składał Sprawozdanie w imieniu Prokuratorii, pana prof. Bronisława Sitka, który kieruje Prokuratorią od lipca 2013 r.

Jeżeli chodzi o funkcjonowanie Prokuratorii, to jej siedmioletni okres funkcjonowania skłania nie tylko do refleksji i ocen, ale równocześnie jest powodem do tego, żeby ocenić funkcjonowanie Prokuratorii w ostatnim okresie, a także, być może, podjąć inicjatywy legislacyjne, które by sprawiły, żeby ten reprezentant Skarbu Państwa funkcjonował jeszcze lepiej. Chciałbym dodać, że już w 2009 r. Sejm podjął decyzję o nowelizacji ustawy o Prokuratorii, na mocy której rozszerzono właściwość Prokuratorii w ten sposób, że weszła ona w sprawy reprezentowania Skarbu Państwa w szerszym niż dotąd zakresie, co niewątpliwie zintensyfikowało stopień i skalę ochrony interesów Skarbu Państwa.

Pan prezes wspominał o liczbie prowadzonych spraw. W imieniu ministra Skarbu Państwa chciałbym dodać, że statystyka, o jakiej mówił tu pan prezes, świadczy o tym, że Prokuratoria jest dobrym adwokatem Skarbu Państwa. Świadczą o tym nie tylko liczby prowadzonych i wygranych spraw, ale również ich wartość.

Oczywiście, daje się zauważyć to, o czym pan prezes mówił – kwestię wzrostu wydatków, jakie są ponoszone na Prokuratorię Generalną, związanych przede wszystkim ze wzrostem wynagrodzeń pracowników Prokuratorii Generalnej. Proszę jednak zauważyć, że funkcjonowanie Prokuratorii w tym siedmioletnim okresie spowodowało, że jej pracownicy są coraz bardziej doświadczeni i bardzo pożądani na rynku. Wymagane jest więc stałe monitorowanie wynagrodzeń prawników na rynku po to, żeby ewentualnie nie stracić tych najlepszych reprezentantów Skarbu Państwa, bo iluzoryczna próba ograniczania tych wydatków może skutkować niekorzystnymi w tym momencie następstwami. Czyli, nie postulując w żadnym razie potrzeby podwyższania wynagrodzenia na ten moment, należy jednak pamiętać o stałej konieczność monitorowania.

Równocześnie daje się zauważyć stopniowe odchodzenie od doradców, którzy byli angażowani w prowadzenie spraw przez Prokuratorię przy wielu sprawozdaniach. Przy wielu sprawozdaniach te kwestie były podnoszone na posiedzeniach Komisji Skarbu Państwa, dlaczego i po co ci doradcy są potrzebni w takiej skali. Proszę zauważyć, że liczba tych doradców i wartość usług przez nich świadczonych stosunkowo maleje. Jest to dowodem na to, że profesjonalizm i stopień należytej obsługi pośród radców zatrudnionych w Prokuratorii Generalnej wzrasta i w większym stopniu niż dotąd mogą zastępować tych, którzy świadczyli te usługi z zewnątrz. Oczywiście, absolutnie nie chciałbym tu powiedzieć, że dojdziemy do sytuacji i do stanu, że doradcy zewnętrzni nie będą Prokuratorii potrzebni. Na pewno będą potrzebni, bo… Powiem inaczej – mogą być potrzebni, i zawsze będzie to zależeć od spraw, które będą prowadzone przez Prokuratorię. Trudno

sobie wyobrazić, żeby w sprawach, które są prowadzone przeciwko Polsce na podstawie umów bilateralnych, Prokuratoria nie korzystała z należytej pomocy.

Generalnie, Ministerstwo Skarbu Państwa bardzo poprawnie ocenia działalność Prokuratorii w okresie sprawozdawczym. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Renata Zaremba (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Rozpoczynam dyskusję. Czy ktoś z pań i panów posłów chciałby zabrać głos? Informacja została przedstawiona rzetelnie, tak więc… Dziękuję bardzo.

W takim razie, jeśli nie ma sprzeciwu, chciałabym zaproponować, aby Komisja przyjęła Sprawozdanie z druku 1243. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu. Dziękuję bardzo.

W takim razie, przed nami wybór sprawozdawcy. Może zaproponuję – pan Mariusz Grad. Czy jest sprzeciw? Nie ma. Czy pan poseł zgadza się? Dziękuję bardzo.

Dziękuję. W takim razie zakończyliśmy ten punkt. Dziękuję panu prezesowi i zaproszonym gościom z Prokuratorii Generalnej.

Przechodzimy do kolejnego punktu – rozpatrzenie Sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia 2011 r., druk nr 1018. Poprosimy o głos pana ministra.

Sekretarz stanu w MSP Zdzisław Gawlik:

Pani przewodnicząca, panie przewodniczący, szanowni państwo, dokument, który minister Skarbu Państwa przedłożył Wysokiemu Sejmowi, jest konsekwencją obowiązku, jaki jest nałożony na ministra Skarbu Państwa w ustawie o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa. Zgodnie z tym obowiązkiem, minister Skarbu Państwa przygotowuje i przedstawia Radzie Ministrów, a z jej upoważnienia Sejmowi, zbiorczą ewidencję o stanie mienia Skarbu Państwa. Majątkiem państwowym gospodaruje obecnie ponad 4 tys. podmiotów, w których rękach znajduje się mienie będące własnością Skarbu Państwa w sensie ekonomicznym, bo te jednostki organizacyjne w sensie prawnym gospodarują samodzielnie z pewnymi ograniczeniami przewidzianymi ustawą o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ale, w sensie ekonomicznym, to mienie jest własnością całego państwa. Sprawozdanie, o którym tutaj mówimy, jest konsekwencją przekazywania przez te wszystkie jednostki stosownych informacji ministrowi Skarbu Państwa za pośrednictwem dysponentów poszczególnych części budżetu.

Majątek Skarbu Państwa i to Sprawozdanie zostały przedstawione Wysokiemu Sejmowi w ujęciu prawnym, rzeczowym i ilościowym, z uwzględnieniem odpowiednich podziałów rodzajowych. Jeżeli chodzi o wartość majątku Skarbu Państwa, to spośród składników majątku Skarbu Państwa największą wartość mają grunty, drogi, obiekty infrastruktury oraz akcje i udziały. Skarb Państwa na koniec 2011 r., który kończy okres sprawozdawczy, miał akcje i udziały w 926 spółkach. Oczywiście, liczba tych spółek systematycznie wzrasta. Na przestrzeni lat 2008-2011 liczba spółek, w których Skarb Państwa ma udziały, zmalała o ponad 400. To świadczy o tym, że państwo stopniowo wychodzi z pewnych segmentów działalności gospodarczej, której w przeszłości było uczestnikiem.

Wartość akcji i udziałów wyniosła na koniec okresu sprawozdawczego 172 mld. Chciałbym przy tym zauważyć, że z tego w rękach Skarbu Państwa były prawa o wartości 128 mld, czyli mieniem – udziałami i akcjami – o wartości prawie 50 mld zarządzały inne podmioty, inne jednostki organizacyjne Skarbu Państwa. Oczywiście, na skutek postępujących procesów prywatyzacji wartość akcji i udziałów będących w rękach Skarbu Państwa maleje, ale wynik zmniejszenia się wartości tych udziałów leży również po stronie pewnych ruchów, jakie dokonywane są rynku, niezależnych od kogokolwiek.

Według stanu na koniec okresu sprawozdawczego, we władaniu Skarbu Państwa znajdowały się grunty o powierzchni ponad 11 mln ha, co odpowiadało 35% terytorium kraju. 68% powierzchni wszystkich gruntów Skarbu Państwa stanowiły lasy, a 20% gruntów stanowią grunty rolne – głównie wchodzą one w skład zasobów własności rolnej Skarbu Państwa.

W ciągu okresu sprawozdawczego powierzchnia gruntów będących w dyspozycji Skarbu Państwa zmniejszyła się o prawie 163 tys. ha, zwłaszcza na skutek decyzji

o rozporządzeniu tymi gruntami podejmowanych przez Agencję Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa. Wartość gruntów leśnych z drzewostanem wyliczono na 282 mld zł, a gruntów rolnych – na około 30 mld zł. Oczywiście, ta wycena została dokonana na podstawie metodologii przyjętych do wyceniania składników majątku Skarbu Państwa.

Sprawozdanie obejmuje także dane o majątku administracyjnym. Urzędy i służby państwowe zajmują grunty o wartości około 11 mld oraz użytkują budynki i budowle o wartości 27 mld. Największą wartość w układzie resortowym ma majątek będący w dyspozycji jednostek nadzorowanych przez ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej oraz ministra obrony narodowej. Odpowiednio jest to 64 i 48 mld. Ponadto, proszę państwa, majątek Skarbu Państwa posiadają inne państwowe osoby prawne, które wykonują zadania niegospodarcze, na koniec roku 2011 na majątku o wartości ponad 64 mld. Do tych podmiotów, ustawowo powołanych do wykonywania zarządu majątkiem Skarbu Państwa, należą: Bank Gospodarstwa Krajowego, Polska Akademia Nauk, PFRON, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej itd. Wchodzą w to również różnego typu instytuty badawcze, instytuty kultury i zakłady opieki zdrowotnej, dysponujące odpowiednio mniejszymi składnikami mienia.

Warto podkreślić i dodać, że Sprawozdanie, które jest w tym momencie przedstawiane Wysokiej Komisji, jest dokumentem o charakterze ewidencyjnym i zbiorczym, i nie powinno być traktowane jako pełny opis czy wycena majątku lub zasobów prywatyzacyjnych ani też rejestr zdarzeń dotyczących Skarbu Państwa. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Renata Zaremba (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Rozpoczynamy dyskusję. Kto z pań i panów posłów chciałby zabrać głos odnośnie do informacji przedstawionej przez pana ministra? Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję bardzo.

W takim razie, jeśli nie ma sprzeciwu, chciałabym zaproponować, aby Komisja przyjęła Sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia 2011 r., druk nr 1018. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Komisja przyjęła Sprawozdanie. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy w takim razie do punktu trzeciego – rozpatrzenie… Przepraszam bardzo. Jeszcze wybór sprawozdawcy. Na sprawozdawcę proponuję pana Jerzego Borowczaka. Czy wyraża pan zgodę? Dziękuję bardzo.

Teraz możemy już przejść do punktu trzeciego – rozpatrzenia Raportu o ekonomicznych, finansowych i społecznych skutkach prywatyzacji w roku 2012, druk nr 1667. Poproszę o zabranie głosu pana ministra.

Sekretarz stanu w MSP Zdzisław Gawlik:

Pani przewodnicząca, panie przewodniczący, szanowni państwo, na podstawie tego samego aktu prawnego z 1996 r. minister Skarbu Państwa składa Raport o ekonomicznych, finansowych i społecznych skutkach prywatyzacji w roku 2012. Jeżeli chodzi o realizację procesu przekształceń własnościowych 2012 r., to działania prywatyzacyjne spowodowały, że liczba przedsiębiorstw państwowych na koniec tego roku zmniejszyła się z prawie 8,5 tys. przedsiębiorstw państwowych do 70 przedsiębiorstw. Czyli, jeszcze dzisiaj w Polsce funkcjonuje 70 przedsiębiorstw państwowych, w tym 23 to przedsiębiorstwa czynne. Przedsiębiorstwa te funkcjonują na podstawie ustawy z 1991 r. o przedsiębiorstwach państwowych albo na podstawie ustaw szczególnych, dedykowanych określonym przedsiębiorstwom państwowym, jak na przykład PPL-owi czy innym przedsiębiorstwom. Przypomnę tylko, że jesteśmy w takim momencie, że zakładaliśmy, podejmując pewne rozwiązania legislacyjne w 2006 r., że kresem funkcjonowania przedsiębiorstwa państwowego w polskim systemie prawa będzie czerwiec 2006 r. Upłynęło 7 lat i dzisiaj widzimy, że ten obowiązek, zadekretowany w ustawie przez ministra Skarbu Państwa, nie został zrealizowany z różnych powodów i przyczyn.

Jeżeli chodzi o komercjalizację przedsiębiorstw państwowych, to od początku przekształceń własnościowych 1990 r. objęto 1753 przedsiębiorstwa państwowe. W drodze prywatyzacji bezpośredniej, wcześniej zwanej likwidacyjną, sprywatyzowano 2308 przedsiębiorstw państwowych, a zlikwidowano z przyczyn ekonomicznych 1934 przedsiębiorstwa. W wyniku realizowanej polityki prywatyzacyjnej, na koniec 2012 r. mini-

ster Skarbu Państwa wykonywał prawa z akcji i udziałów w 292 spółkach prowadzących działalność gospodarczą.

W 2012 r. zrealizowano łącznie 113 projektów prywatyzacyjnych, przy czym wśród tych projektów prywatyzacyjnych była prywatyzacja kierowana do inwestorów branżowych – około 90 podmiotów. Natomiast pozostałe podmioty zostały sprywatyzowane z udziałem inwestorów finansowych. Ponadto, minister Skarbu Państwa w roku 2012 kontynuował proces komunalizacji spółek. W ramach tego procesu w 2012 r. skomunalizowano na rzecz jednostek samorządu terytorialnego 9 spółek. Dokonano także wniesienia akcji/udziałów Skarbu Państwa w trzech spółkach. W 2012 r. kontynuowano także transakcje na giełdzie papierów wartościowych – w 2012 r. zrealizowano z sukcesem 8 transakcji na giełdzie papierów wartościowych.

W konsekwencji realizowanych procesów prywatyzacyjnych przychody z prywatyzacji w 2012 r. wyniosły 9.158.000.000 zł. Łączna wartość przychodów z realizacji procesów prywatyzacyjnych w Polsce od 1990 r. wyniosła 147.026.000.000.

Jeżeli chodzi o społeczny odbiór procesu prywatyzacji, to trzeba powiedzieć, że postrzeganie prywatyzacji w Polsce zmienia się i w coraz większym stopniu te procesy prowadzone w stosunku do polskich przedsiębiorstw są oceniane dodatnio, jako okoliczność, która sprzyja rozwojowi tych przedsiębiorstw. Takim symbolem pozytywnej oceny prywatyzacji jest, na przykład, prywatyzacja WSK Rzeszów, gdzie 10. rocznica prywatyzacji w 2012 r. była świętowana z inicjatywy związku zawodowego „Solidarność". Uznali oni, że warto docenić te decyzje, które przed kilkunastu laty były podjęte.

Jeżeli chodzi o Polaków, to coraz częściej Polacy rozumieją, że prywatyzacja jest procesem, który służy nie tylko uzyskiwaniu określonych przychodów przez budżet państwa, ale przede wszystkim, że działania prywatyzacyjne umożliwiają rozwój przedsiębiorstw, pozyskiwanie przez nie kapitału i zwiększenie konkurencyjności, zwłaszcza przez dostęp do nowych technologii i możliwość uczestnictwa w handlu na światowych rynkach. Coraz większa liczba respondentów w badaniach prowadzonych na zlecenie ministra Skarbu Państwa podziela i akceptuje procesy prywatyzacji. Kiedyś uważano, że najlepszym procesem prywatyzacji jest oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania. Dzisiaj w coraz większym stopniu respondenci uważają, że najlepszą formą prywatyzacji jest sprzedaż akcji/udziałów spółek Skarbu Państwa inwestorom krajowym. Co czwarty ankietowany podziela ten pogląd.

Tyle, jeżeli chodzi o ogólne uwagi o Raporcie o ekonomicznych, finansowych i społecznych skutkach prywatyzacji w roku 2012. Jesteśmy do państwa dyspozycji. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Renata Zaremba (PO):

Dziękuję bardzo, panie ministrze. Rozpoczynamy dyskusję. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję bardzo.

W takim razie, jeśli nie ma sprzeciwu, chciałabym zaproponować, aby Komisja przyjęła informację przedstawioną przez pana ministra z druku nr 1667. Sprzeciwu nie słyszę. Rozumiem, że Komisja wyraziła zgodę na przyjęcie.

Wobec tego na posła sprawozdawcę proponuję pana Zbyszka Konwińskiego. Czy pan poseł wyraża zgodę?

Poseł Zbigniew Konwiński (PO):

Tak.

Przewodnicząca poseł Renata Zaremba (PO):

Dziękuję bardzo. Wyczerpaliśmy porządek obrad. Dziękuję Wysokiej Komisji. Dziękuję, panie ministrze. Dziękuję wszystkim zaproszonym gościom. Zamykam posiedzenie Komisji Skarbu Państwa.